

Byla C-313/22

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį

Gavimo data:

2022 m. gegužės 11 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Elegktiko Synedrio (Audito Rūmai, Graikija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. sausio 28 d.

Ieškovė:

ACHILLEION, Società Alberghiera s.p.a

Atsakovė:

Elliniko Dimosio (Graikijos valstybė)

Pagrindinės bylos dalykas

Apeliacinis skundas dėl Audito Rūmų kolegijos sprendimo, kuriuo atmetamas bendrovės skundas dėl ekonomikos, konkurencijos ir laivybos sekretoriaus pavaduotojo sprendimo skirti finansinę korekciją

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą, pateiktas pagal SESV 267 straipsnį, yra susijęs su nacionalinės teisės aktais, kuriuose numatytas absoliutus ir ilgalaikis draudimas perleisti pagalbą gavusios įmonės nekilnojamąjį turtą.

Prejudiciniai klausimai

Pirmasis klausimas:

Ar pagal nuostatas, išdėstytas: i) Reglamento Nr. 1260/1999 30 straipsnio 1, 3 ir 4 dalyse ir Reglamento Nr. 1685/2000 1 taisyklės 1.9 punkte; ii) Reglamento

Nr. 70/2001 4 straipsnio 3 dalyje; iii) Reglamento Nr. 1260/1999 38 straipsnyje ir 39 straipsnio 1 dalyje, Reglamento Nr. 438/2001 2 straipsnio 2 dalyje, Reglamento Nr. 448/2001 1 straipsnio 2 dalyje, Reglamente Nr. 2988/1995, taip pat Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnyje, įmonės gavėjos pardavimas kartu su jos nekilnojamuoju turtu automatiškai laikomas esminiu bendrai finansuojamos investicijos į tą bendrovę sąlygų pakeitimu, kuris savaime pateisina tokią nacionalinę nuostatą, kaip 2002 m. rugpjūčio 19 d. Tarpministerinio dekreto Nr. 192249/EYS 4057 18 straipsnio 5 dalis (2004 m. vasario 18 d. Ministro dekretas Nr. 9216/EYS 916/12.2), kurioje nustatytas absoliutus draudimas ilgam laikui perleisti pagalbą gavusios įmonės nekilnojamąjį turtą ir už jo pažeidimą numatomas visiškas arba dalinis sprendimo dėl pagalbos suteikimo panaikinimas ir įpareigojimas sugrąžinti visą suteiktą valstybės pagalbą arba jos dalį?

Antrasis klausimas:

Ar nuostatos, išdėstytos: i) Reglamento Nr. 1260/1999 30 straipsnio 4 dalyje; ii) Reglamento Nr. 70/2001 4 straipsnio 3 dalyje ir Regioninės valstybės pagalbos gairių 4.12 punkte dėl paramos gavėjų mažųjų ir vidutinių įmonių veiklos pastovumo principo; iii) Reglamento Nr. 1260/1999 38 ir 39 straipsniuose, Reglamento Nr. 448/2001 1 straipsnio 2 dalyje, Reglamento Nr. 2988/1995 2 ir 4 straipsniuose, taip pat Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnyje, turi būti aiškinamos taip, kad nekilnojamojo turto ir pačios pagalbą gavusios įmonės pardavimas, atliktas pagal bendrovės akcininkų susitarimą, kuriuo siekiama garantuoti jos rentabilumą, negali būti laikomas esminiu bendrojo finansavimo operacijos pakeitimu ar neteisėta lengvata vienai iš šalių ir todėl tai nėra pažeidimas ar pagrindas reikalauti grąžinti paramą, jeigu investicijos vykdymo sąlygos nepasikeitė ir jei perleidimui taikomas toks teisinis režimas, pagal kurį perleidėjas ir gavėjas solidariai atsako už perleidimo metu buvusias skolas ir įsipareigojimus?

Trečiasis klausimas:

Ar pagal Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 17, 52 ir 53 straipsnių nuostatas ir teisinio tikrumo principą bei EŽTK (pirmojo) papildomo protokolo 1 straipsnį reikalaujama, kad finansinio koregavimo priemonės ir paramos grąžinimas pagal Reglamento Nr. 1260/1999 38 straipsnio 1 dalies h punktą ir 39 straipsnio 1 dalį, Reglamento Nr. 448/2001 2 straipsnio 2 dalį, Reglamento Nr. 2988/1995 4 straipsnį ir Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsnį būtų tinkamai suderinti su teise į paramos gavėjo „turto“ apsaugą ir todėl paramos gavėjui suteikiamas dalinis arba visiškas atleidimas net ir tada, kai įvykdomas esminis finansuojamos veiklos pakeitimas ar nepagrįstai praturtėjama dėl tos veiklos perleidimo?

Nurodomi Europos Sąjungos teisės aktai

SESV 108 straipsnio 3 ir 4 dalys, 109 straipsnis

Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartija (toliau – Chartija): 16 ir 17 straipsniai, 52 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 53 straipsnis

EŽTK pirmasis papildomas protokolai: 1 straipsnio 1 dalis

1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos (OL L 312, 1995, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 1 sk., 2 t., p. 340): 1 straipsnio 2 dalis, 2, 4 ir 5 straipsniai

1999 m. birželio 21 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1260/1999, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl struktūrinių fondų (OL L 161, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t. p. 31): 4, 5, 7, 26, 27, 41, 43 ir 57 konstatuojamosios dalys, 8 straipsnis, 30 straipsnio 1, 3 ir 4 dalys, 38 straipsnis, 39 straipsnio 1 dalis

2000 m. liepos 28 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 1685/2000, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų bendrai finansuojamos veiklos išlaidų tinkamumo (OL L 193, 2000, p. 39; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 122), su pakeitimais, padarytais 2004 m. kovo 10 d. Komisijos reglamentu (EB) Nr. 448/2004: priedo 1 taisyklė

2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 438/2001, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl struktūrinių fondų paramos valdymo ir kontrolės sistemų (OL L 63, 2001, p. 21; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 132): 4 straipsnis, 7 straipsnio 3 dalis

2001 m. kovo 2 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 448/2001, nustatantis išsamias Tarybos reglamento (EB) Nr. 1260/1999 įgyvendinimo taisykles dėl iš struktūrinių fondų suteiktos paramos finansinių koregavimų atlikimo tvarkos (OL L 64, p. 13; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 155): 2 straipsnio 2 dalis

2006 m. liepos 11 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006, nustatantis bendrąsias nuostatas dėl Europos regioninės plėtros fondo, Europos socialinio fondo ir Sanglaudos fondo bei panaikinantys Reglamentą (EB) Nr. 1260/1999 (OL L 210, 2006, p. 25): 105 straipsnio 1 dalis, 107 straipsnis

1999 m. liepos 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas Nr. 1783/1999 dėl Europos regioninės plėtros fondo (OL L 213, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 14 sk., 1 t., p. 102)

2001 m. sausio 12 d. Komisijos reglamentas (EB) Nr. 70/2001 dėl EB sutarties 87 ir 88 straipsnių taikymo valstybės pagalbai mažoms ir vidutinėms įmonėms (OL L 10, 2001, p. 33; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 2 t., p. 141): 4 straipsnio 3 dalis

1999 m. kovo 22 d. Tarybos reglamentas (EB) Nr. 659/1999, nustatantis išsamias EB sutarties 93 straipsnio [buvęs SESV 108 straipsnis] taikymo taisykles (OL L 83, 1999, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 8 sk., 1 t., p. 339): 1 ir 14 straipsniai

Nacionalinės regioninės pagalbos teikimo gairės (OL C 74, 1998, p. 9): 4.12 ir 4.14 punktai

Nurodomi nacionalinės teisės aktai

Graikijos konstitucija: 5 straipsnio 1 dalis, 17 straipsnio 1 dalis ir 25 straipsnio 1 dalies d punktas

Įstatymas Nr. 3016/2002 dėl įmonės valdymo, atlyginimų ir kitų nuostatų (FEK A '110): 35 straipsnis

2002 m. birželio 26 d. Ūkio ir finansų ministro dekretas Nr. 179846/EYS.2830 (FEK B '999)

2002 m. rugpjūčio 19 d. Ūkio ir finansų ir plėtros ministrų tarpministerinis dekretas (KYA) Nr. 192249/EYS 4057 (FEK B '1079), iš dalies pakeistas 2004 m. vasario 18 d. Ministro dekretu Nr. 9216/EYS 916/12.02: 1–5, 8–14 straipsniai ir 18 straipsnis

Civilinio kodekso (toliau – CK) 477 ir 479 straipsniai

Prezidento dekretas Nr. 178/2002 „Priemonės, susijusios su darbuotojų teisių apsauga įmonių, įstaigų arba įmonių ar įstaigų dalių perdavimo atveju vadovaujantis Tarybos direktyva 98/50/EB“ (FEK A' 162): 1 straipsnis, 2 straipsnio 1 dalies a ir b punktai, 3 straipsnio 1 dalis ir 4 straipsnio 1 ir 2 dalys

Trumpas faktinių aplinkybių ir procedūros aprašymas

- 1 2004 m. liepos 14 d. Vakarų Makedonijos regiono generalinio sekretoriaus sprendimu Nr. 4334 operacija „Parama Vakarų Makedonijos regiono MVI, veikiančioms turizmo srityje, II pranešimas“ buvo įtraukta į Vakarų Makedonijos regiono 2000–2006 m. veiksmų programos 4.2 priemonę „Parama – subsidija labai mažoms, mažoms ir vidutinėms įmonėms ir vietinių produktų skatinimas“, kaip reglamentuojama Reglamente Nr. 1260/1999 ir Reglamente Nr. 70/2001.
- 2 Atsižvelgdama į tai, bendrovė *Gousios V. – Ntagkoumas G. AX* 2004 m. gegužės 10 d. pateikė Vakarų Makedonijos regiono administracijai prašymą įtraukti ją į nurodytą investicinę operaciją, ketindama pertvarkyti ir modernizuoti Grevenos savivaldybėje esantį viešbutį.
- 3 2005 m. sausio 27 d. Vakarų Makedonijos regiono generalinio sekretoriaus sprendimu Nr. 529 bendrovės investicija viešbučiui AIGLI pertvarkyti ir

modernizuoti buvo patvirtinta ir įtraukta į pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms schemą teminėje dalyje „Turizmas“ ir, atsižvelgiant į bendrą 201 900 EUR investicijos sumą, skirta 90 000 EUR parama. Kaip išlaidų finansavimo pradžios data nurodyta 2004 m. gegužės 10 d., o užbaigimo terminas – 18 mėnesių nuo investicijos patvirtinimo dienos.

- 4 Investicijų objektas – esamo viešbučio pastatų konstrukcijų statyba, gerinimas ir pertvarkymas ir viešbučio įrangos ir energijos taupymo sistemos įsigijimas. Numatyta, kad įgyvendinus projektą bus sukurtos trys naujos darbo vietos.
- 5 2006 m. rugsėjo 20 d. pateiktu remiamos bendrovės prašymu minėtame 2005 m. sausio 27 d. Sprendime Nr. 529 buvo pakeista dalis apie įmonės akcijų paketą, o 2006 m. birželio 8 d. Užbaigimo sprendime Nr. 60654/2797 konstatuota, kad finansuotas materialiojo turto sukūrimas įvykdytas per nustatytą terminą ir sukurtos trys naujos darbo vietos.
- 6 Atlikusi projekto patikrą, 2009 m. lapkričio 5 d. darbo grupė parengė patikros ataskaitą ir joje pasiūlė susigrąžinti iš galutinio paramos gavėjo visą valstybės dotacijos sumą, t. y. 90 000 EUR. Padaryta išvada, kad ši suma panaudota neteisėtai, nes patikrinus subsidijuoto viešbučio AIGLI buhalterinę apskaitą ir veiklos licencijas nustatyta, kad 2006 m. lapkričio 9 d. pareiškėjas viešbutį perleido akcinei bendrovei *Gousios Vaios Srl* ir, atrodo, nesilaikydamas įsipareigojimo neperleisti subsidijuojamos įmonės nekilnojamojo turto penkerius metus nuo sprendimo apie užbaigtą investiciją priėmimo dienos pažeidė 2005 m. sausio 27 d. Sprendimo Nr. 529/27 7 straipsnio 7 dalies (kurioje pateikta taisyklė identiška 2002 m. Tarpministerinio dekreto Nr. 192249/EYS 4057 18 straipsnio 5 daliai) reikalavimus.
- 7 Patikros ataskaita buvo pateikta pareiškėjui, o šis pareiškė prieštaravimą, bet Vakarų Makedonijos regiono generalinio sekretoriaus sprendimu prieštaravimas buvo atmestas.
- 8 Ekonomikos, konkurencijos ir laivybos sekretoriaus pavaduotojui kompetentingo pareigūno išsiųstame 2010 m. liepos 19 d. Memorandume Nr. 222, atsakant į pareiškėjo prašymą pakeisti galutinį investicijų programos paramos gavėją ir kaip naują subjektą, perimsiantį investicijų programą, įvardyti bendrovę *Gousios Vaios Srl*, pareiškėjas buvo informuotas apie įsipareigojimą išlaikyti nekilnojamąjį turtą iki 2011 m. birželio 8 d.
- 9 Tame pačiame memorandume taip pat buvo siūloma pareikalauti proporcingai grąžinti valstybės subsidijos sumą, t. y. sugrąžinti nepagrįstai išmokėtus 82 500 EUR, iš ieškovės gautos bendros 90 000 EUR subsidijos sumos atėmus sumą, atitinkančią penkių mėnesių laikotarpį, kurį ieškovė valdė viešbučio statinį nepažeisdamas prievolės išlaikyti nekilnojamąjį turtą.
- 10 Vėliau paskelbtu 2010 m. rugpjūčio 3 d. Ekonomikos, konkurencijos ir laivybos sekretoriaus pavaduotojo dekretu Nr. 3411/A.Pl.3704 pareiškėjui buvo skirta 82 500 EUR sumos, kurios 75 proc. sudarė Europos regioninės plėtros fondo

(ERPF) lėšos, o 25 proc. – nacionaliniai ištekliai iš valstybės investicijų programos (VIP), finansinė korekcija, motyvuojant tuo, kad nesilaikyta 2002 m. Tarpministerinio dekreto Nr. 192249/EYS 4057 18 straipsnio reikalavimų.

- 11 Šį dekretą ieškovė pirmiausia apskundė Audito Rūmų pirmajai kolegijai; skundas buvo atmestas ginčijamu sprendimu.

Svarbiausi pagrindinės bylos šalių argumentai

- 12 Ieškiniui pagrįsti ieškovė nurodo tris pagrindus. Pirmasis susijęs su Reglamento Nr. 1260/1999 30 straipsnio 4 dalies ir šią nuostatą įgyvendinančio 2002 m. Tarpministerinio dekreto Nr. 192249/EYS 4057 18 straipsnio 5 dalies klaidingu aiškinimu ir taikymu, atsižvelgiant į proporcingumo principą, kiek ginčijamame sprendime finansuojamos struktūros perleidimas buvo automatiškai palaikytas pagrindu susigražinti skirtą paramą, nepatikrinus, ar investicija iš tiesų esmingai pasikeitė dėl įgyvendinimo sąlygų pasikeitimo ir ar buvo įgyta neteisėta lengvata.
- 13 Antrasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su esminių procedūros reikalavimų pažeidimu, ypač motyvų stoka ir atitinkamų įrodymo taisyklių pažeidimu, nes skundžiamu sprendimu apeliacinio skundo motyvai buvo atmesti neišnagrinėjus ieškovės prašymų esmės, t. y. fakto, kad ieškovė iš perleidimo negavo jokios neteisėtos lengvatos. Visų pirma turtas perleistas bendrovei, kurios kapitalo dalis priklauso vienam iš dviejų ieškovės akcininkų, ir perleidimas buvo būtinas dėl ekonominių ir techninių priežasčių, siekiant užtikrinti bendrovės pelningumą, be to, kadangi automatiškai taikomas CK 479 straipsnis, bendroji nacionalinė nuostata, kurioje reglamentuojamas verslo perdavimas ir nustatyta, kad perleidėjas solidariai su perėmėju lieka atsakingas už perleistos bendrovės skolas, neviršijančias jos vertės, pačiu perleidimu bet kuriuo atveju būtų užtikrinama, kad bendrovė perėmėja įvykdytų jos ilgalaikius įsipareigojimus.
- 14 Galiausiai trečiasis apeliacinio skundo pagrindas susijęs su Konstitucijos 5 straipsnio 1 dalies, 17 straipsnio 1 dalies ir 25 straipsnio 1 dalies d punkto, kurie atitinkamai garantuoja laisvę užsiimti ekonomine veikla ir teisę į nuosavybę, aiškinamų atsižvelgiant į proporcingumo principą, pažeidimu. Teigiama, jog skundžiamame sprendime nepagrįstai konstatuota, kad šios sumos finansinė korekcija ieškovei buvo paskirta teisėtai, nors ieškovė įvykdė visus prisiimtus ilgalaikius įsipareigojimus ir suteiktos paramos tikslas buvo pasiektas.
- 15 Graikijos valstybė prašo apeliaciją atmesti.

Glaustas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 16 Dėl pirmojo apeliacinio skundo pagrindo Audito Rūmai plenarinėje sesijoje atkreipė dėmesį į šiuos aspektus: pirma, 2013 m. lapkričio 14 d. Teisingumo Teismo sprendime *Comune di Ancona* (C-388/12, EU:C:2013:734) Reglamento Nr. 1260/1999 30 straipsnio 4 dalies prasmės ir veiklos pastovumo principo

klausimas nagrinėtas tokiu atveju, kai galutinė naudos gavėja viešoji įstaiga teikė viešąsias paslaugas trečiajai šaliai, taip pat viešajai įstaigai, o ne kai buvo perleistas verslas, t. y. galutinis paramos gavėjas perleido visą nuosavybę ir ji visa atiteko privačiam trečiajam asmeniui, kaip įvyko dabar nagrinėjamu atveju.

- 17 Antra, 2019 m. gegužės 8 d. Sprendime *Järvelaev* (C-580/17, EU:C:2019:391) Teisingumo Teismas išaiškino reikšmingas, bet ne identiškąs Reglamento Nr. 1698/2005 72 straipsnio nuostatas, taikytas atvejui, susijusiam ne su finansuojamos įrangos perleidimu, o su jos nuoma, t. y. sutartine ne nuosavybės, o įrangos naudojimo ir eksploataavimo koncesija.
- 18 Trečia, Reglamento Nr. 1260/1999 41 konstatuojamoji dalis ir jo 30 straipsnio pavadinimas bei formuluotė susieja operacijų finansavimą su veiklos pastovumo principu ir, vadovaujantis Reglamento Nr. 1685/2000 1 taisykle, galimybei gauti finansavimą iš principo taikomos atitinkamos nacionalinės teisės normos.
- 19 Ketvirta, kaip Teisingumo Teismas nurodė 2014 m. rugsėjo 3 d. Sprendime *Baltlanta* (C-410/13, EU:C:2014:2134, 38 ir 39 punktai), Reglamento Nr. 1260/1999 38 straipsnio 1 dalyje pateikiamas neišsamus sąrašas priemonių, kurių valstybės narės turi imtis siekdamas apsaugoti Sąjungos finansinius interesus, įskaitant valdymo ir kontrolės sistemų organizavimą (Reglamentas Nr. 438/2001), ir užkirsti kelią netikslumams, juos nustatyti ir ištaisyti, o Reglamento Nr. 1260/1999 39 straipsnyje aiškiai nurodyta, kad valstybės narės visų pirma atsako už netikslumų tyrimą remdamosi svarbiausių pokyčių, kurie daro įtaką pagalbos įgyvendinimo ar priežiūros esmei ar sąlygoms, įrodymais ir atlieka reikalingus finansinių klaidų taisymus.
- 20 Penkta, sąvokai „netikslumas“, kaip ji suprantama pagal Reglamento Nr. 1260/1999 38 straipsnio 1 dalį ir 39 straipsnio 1 dalį, Reglamento Nr. 448/2001 2 straipsnį ir Reglamento Nr. 2988/1995 1 straipsnio 2 dalį, priskiriamas bet koks Sąjungos teisės ir su ja susijusios nacionalinės teisės pažeidimas, kuris ne tik padarė žalos Sąjungos biudžetui, bet ir gali jos padaryti, tad susigrąžinimo priemonių ar sankcijų (Reglamento Nr. 2988/1995 4 ir 5 straipsniai) taikymas nėra būtinais siejamas su konkrečių finansinių pasekmių buvimu (žr. 2020 m. spalio 1 d. Sprendimą *Elme Messer Metalurgs*, C-743/18, EU:C:2020:767, 67 punktą).
- 21 Šešta, į Reglamentą Nr. 70/2001 ir Regioninės valstybės pagalbos gaires taip pat įtrauktas reikalavimas dėl pagalbos mažoms ir vidutinėms įmonėms trukmės kaip sąlyga, kad valstybės pagalbos schemoms nebūtų taikoma prievolė informuoti Europos Komisiją; bet koks šių taisyklių nesilaikymas lemia pareigą valstybėms susigrąžinti pagalbą remiantis SESV 108 straipsnio 3 dalimi ir Reglamento Nr. 659/1999 14 straipsniu.
- 22 Galiausiai konkrečiuose nacionalinės teisės aktuose, kuriais remiantis nustatyta, kad ieškovė padarė pažeidimą, t. y. 2002 m. Tarpministeriniame dekretu 192249/EYS 4057, iš esmės nustatytas absoliutus draudimas perleisti naudos

gavėjo nekilnojamąjį turtą per penkerių metų laikotarpį nuo investicijų užbaigimo dienos ir pareiškėjas ūkio subjektas turi jo laikytis, kad jo infrastruktūra būtų įtraukta į atitinkamą pagalbos schemą.

- 23 Didžioji kolegija mano, kad šis teisinis režimas turėtų būti aiškinamas atsižvelgiant į Chartijos 16, 17, 52 ir 53 straipsnius kartu su EŽTK (pirmojo) papildomo protokolo 1 straipsniu, pagal kurį leidžiama apriboti įmonės veiklos laisvę ir nuosavybės teisę tam, kad būtų pasiekti teisėti viešieji tikslai, visais atvejais laikantis proporcingumo principo. Dėl šių priežasčių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia pirmąjį prejudicinį klausimą.
- 24 Dėl antrojo apeliacinio skundo pagrindo Didžioji kolegija pažymi, kad ieškovė mano, jog lemiamą reikšmę turi aplinkybės, kuriomis įvyko nagrinėjamos veiklos perkėlimas. Ieškovė teigia, kad: a) perleidimas buvo atliktas pagal jos akcininkų susitarimą ir ieškovė, kaip galutinė pagalbos gavėja, atliko perleidimą bendrovei, kurios kapitalo dalis priklauso vienam iš jos akcininkų, kad būtų užtikrintas finansinis rentabilumas ir ilgalaikių įsipareigojimų vykdymas; b) perleidimas atliktas pagal CK 477 ir 479 straipsnius ir Prezidento dekretą Nr. 178/2002 ir iš principo užtikrina darbo vietų apsaugą ir išlaikymą perėmėjo įmonėje, nustatant neribotą perimančio darbdavio atsakomybę; c) sandorio įgyvendinimo ir ekonominės sąlygos paramos tikslų atžvilgiu nebūtų pasikeitusios, kaip nustatyta Reglamente Nr. 70/2001 ir Europos Komisijos gairėse dėl regioninės valstybės pagalbos, nes būtų išlaikytas ir veiklos objektas viešbutis, ir su juo susijusios darbo vietos.
- 25 Didžioji kolegija mano, kad ankstesniame punkte išdėstytus ieškovo argumentus ji turi nagrinėti atsižvelgdama į Chartijos 16, 17, 52 ir 53 straipsnius, taikomus kartu su EŽTK (pirmojo) papildomo protokolo 1 straipsniu, kaip nurodyta pirmiau. Dėl šių priežasčių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia antrąjį prejudicinį klausimą.
- 26 Dėl paskutinio, trečiojo apeliacinio skundo pagrindo Didžioji kolegija pažymi, kad šiuo atveju susiklostė tokios aplinkybės: i) atitinkamose Reglamento Nr. 1260/1999 nuostatose vartojamos teisiškai neapibrėžtos, miglotos sąvokos „didelis netikslumas“ ir „neteisėta lengvata“, kurios anksčiau buvo aiškinamos tik 2013 m. Sprendime *Comune di Ancona*, o vėliau, kito reglamento kontekste, 2019 m. Sprendime *Järvelaev*; ii) nagrinėjamų nacionalinės teisės nuostatų tekste nurodytas absoliutus draudimas perleisti pagalbą gaunančią įmonę; iii) nagrinėjamas perdavimas atliktas pirminių bendrovės akcininkų priimtu susitarimu, siekiant užtikrinti rentabilumą, o tai iš principo pateisina nukrypimą nuo įprastų perleidimo toje rinkoje sąlygų; iv) šiam perleidimui taikomos CK 477 ir 479 straipsniuose ir Prezidento dekrete Nr. 178/2002 nustatytos sąlygos, nekeičiant objekto ir struktūroje sukurtų darbo vietų; v) pagalbos gavėjas iš anksto sąžiningai informavo apie perleidimą nacionalinę kompetentingą instituciją, taigi ši galėjo laiku nustatyti pažeidimus ir užkirsti jiems kelią; vi) neatrodo, kad pagalbos susigrąžinimu yra atlyginama konkreti ir numatoma žala Sąjungos biudžetui. Be to, Didžioji kolegija pažymi, kad 2016 m. gegužės 26 d. Teisingumo

Teismo sprendime *Ezernieki* (C-273/15, EU:C:2016:364) dėl atitinkamos žemės ūkio pagalbos schemos kitame teisiniame kontekste, kuris nesusijęs su pagalbos gavėjo ilgalaikių įsipareigojimų vykdymu, buvo nuspręsta, kad pagalbos gavėjui tuo mastu, kuriuo jis neįgyvendina paramos išmokėjimo (finansavimo) sąlygų, iš principo negali būti taikoma Chartijos 17 straipsnio apsauga.

- 27 Didžiosios kolegijos manymu, konkrečios šios bylos aplinkybės ir atitinkamos Sąjungos antrinės ir nacionalinės teisės nuostatos turi būti nagrinėjamos atsižvelgiant į Chartijos 17, 52 ir 53 straipsnius kartu su EŽTK (pirmojo) papildomo protokolo 1 straipsniu ir į teisinio tikrumo principą. Dėl pirmiau išdėstytų priežasčių prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas kelia trečiąjį prejudicinį klausimą.

DARBINIS VERTINIMAS